

Αφιερωμένος ο οίκος του Κυρίου

*Εδάφιο κλειδί: «Και οι
γιοι τού Ισραήλ, οι ιερείς
και οι Λευίτες, και οι
υπόλοιποι από τους γιους
τής αιχμαλωσίας,
εγκαινίασαν με
ευφροσύνη αυτόν τον
οίκο τού Θεού.»—
Έσδρας 6:16*

*Επιλεγμένα εδάφια:
Έσδρας 6:16-22*

ΠΕΡΑΣΑΝ ΣΧΕΔΟΝ
χρόνια από τότε που ο
Κύρος, ο βασιλιάς της
Περσίας, εξέδωσε τη
διακήρυξη οι Εβραίοι να
επιστρέψουν στην πατρίδα
τους και να ανοικοδομήσουν
τον ναό τους που είχε
καταστραφεί από τον
βαβυλωνιακό στρατό. Οι
εργασίες ανοικοδόμησης
είχαν πλέον ολοκληρωθεί

και ο ναός ολοκληρώθηκε. Αν δεν υπήρχε η βοήθεια του Θεού στην παροχή της ηγεσίας του Ιησού του Ναυή, του ιερέα και του Ζοροβάβελ, του αρχηγού της φυλής του Ιούδα, καθώς και της ενθάρρυνσης των προφ είκωσι ητών Αγγαίο και Ζαχαρία, το έργο πιθανότατα δεν θα είχε ολοκληρωθεί.— Έσδρας 6:14

Παρόμοια, σε οποιαδήποτε υπηρεσία με την οποία μπορούμε να ασχοληθούμε για τον Κύριο, εμείς οι ίδιοι δεν επαρκούμε για να ολοκληρώσουμε το έργο. Εμείς, όπως έκανε ο Ισραήλ, πρέπει να κοιτάζουμε τους πνευματικούς μας ηγέτες, τον Ιησού και τους αποστόλους του, για ενθάρρυνση και δύναμη για να

ολοκληρώσουμε το έργο που θα ήθελε ο Επουράνιος Πατέρας να κάνουμε. «Όχι ότι είμαστε ικανοί να καταλάβουμε κάτι από μόνοι μας, σαν να προέρχεται από μας τούς ίδιους, αλλά η ικανότητά μας είναι από τον Θεό» — Β' Κορ. 3:5

Ομοίως, στις καθημερινές μας εμπειρίες στη ζωή, πρέπει να βασιζόμαστε στη βοήθεια του Θεού μέσω των προσευχών και των ικεσιών προς αυτόν. «Ας πλησιάζουμε, λοιπόν, με παρρησία στον θρόνο τής χάρης, για να πάρουμε έλεος, και να βρούμε χάρη προς βοήθεια σε καιρό ανάγκης.» (Εβρ. 4:16) Ο Παύλος το κατάλαβε αυτό στη ζωή του. Όταν μιλούσε για την αδυναμία της όρασής του, του υπενθύμισε ο Κύριος: «Αρκεί σε σένα η χάρη μου· επειδή, μέσα σε αδυναμία, η δύναμή μου φανερώνεται τέλεια.» — Β' Κορ. 12:7-9

Το εδάφιο-κλειδί μας δείχνει ότι όλοι οι Εβραίοι που είχαν επιστρέψει από την αιχμαλωσία συμμετείχαν στην αφιέρωση του ανακατασκευασμένου ναού. Η εκδήλωση ήταν μια εκδήλωση μεγάλης χαράς, ευχαριστιών και προβληματισμού για όσα μπόρεσαν να επιτύχουν με τη βοήθεια του Κυρίου. Όπως απεδείχθη η θεία πρόνοια, η ολοκλήρωση και η αφιέρωση του ναού συνέπεσε με τον πρώτο μήνα του θρησκευτικού έτους των Εβραίων. Έτσι λέγεται: «Και οι γιοι τής αιχμαλωσίας έκαναν το πάσχα τη 14η ημέρα τού πρώτου μήνα...Και έκαναν τη γιορτή των αζύμων επτά ημέρες, με ευφροσύνη· επειδή, ο Κύριος τους εύφρανε, και έστρεψε σ' αυτούς την καρδιά τού βασιλιά τής Ασσυρίας, για να ενισχύσει τα χέρια τους στο έργο τού οίκου τού Θεού, του Θεού τού Ισραήλ.» — Έσδρας 6:19,22

Τα παιδιά του Ισραήλ αφιέρωσαν τον ναό με χαρά. Ως μέρος της τελετής, προσέφεραν «για προσφορά περί αμαρτίας για ολόκληρο τον Ισραήλ, 12 τράγους,

σύμφωνα με τον αριθμό των φυλών του Ισραήλ», υποδεικνύοντας ότι και οι δώδεκα φυλές εκπροσωπούνταν μεταξύ των αιχμαλώτων που επέστρεψαν.— vss. 16,17

Ο λαός του Θεού σήμερα, οι ακόλουθοι του Χριστού, πρέπει επίσης να χαρούν αφιερώνοντας τη ζωή τους στον Επουράνιο Πατέρα. Η εκκλησία αναφέρεται ως η κατοικία του Θεού, ο ναός του. «Δεν ξέρετε ότι είστε ο ναός του Θεού;» (Α' Κορ. 3:16) Όντας σε αυτή τη συμβολική κατάσταση «ναού», θα πρέπει να γιορτάζουμε συνεχώς τον Κύριο, λαμβάνοντας από τις αλήθειες του, το παράδειγμά του, τα λόγια του και τον χαρακτήρα του. Ο Ισραήλ τηρούσε μια επταήμερη γιορτή—επτά που σήμαινε την πληρότητα ή την τελειότητα. Το «γλέντι» μας για τον Κύριο είναι κάθε μέρα, με ολόκληρη τη ζωή μας να αντιπροσωπεύεται ως η πλήρης επταήμερη γιορτή με τον «άζυμο» άρτο της Αλήθειας.— Α' Κορ. 5:8 ■

© Zdenek Sasek-stock.adobe.com